

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xxij. post Trinitat[is] Text[us] eua[n]g. Mat. ca. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Dominica. xxii. post Trini.

est quartana: et significat supbia: q̄ q̄tuor
or species habet. Septima est erbica que
est radicata in mēbris. Ista est moralis
oīno: et significat odiū: q̄d est cum tristitia
q̄dam de alieno bono. Prover. xvij. Sp̄s
ritus tristis excitat ossa.

Dñica xxij. post Trinitatis
Textus euāg. Mat. ca. xvij.

Imile est regnū celozū
f homini regi qui voluit
rationem ponere cū ser-
uis suis. Et cum cepisset ratio-
nem ponere: oblatuſ est ei vn⁹
qui debebat decem milia talenta.
Cum autē nō haberet unde red-
deret: iussit eum dñs venunda-
ri et vxorē eius et filios et omnia
q̄ habebat: et reddi. Procidens
autem seruus ille: rogabat euz
dicens. Patientiam habe in me
et omnia reddam tibi. Dissert⁹
autem dominus serui illius: di-
misit eum: et debitū dimisit ei.
Egressus autē seruus ille: inue-
nit vnum de conseruis suis qui
debebat ei cētum denarios. Et
tenens suffocabat eum dicens:
Redde quod debes. Et p̄cidēs
conseruus ei⁹ rogabat eum di-
cens: Patientiam habe in me: et
omnia reddam tibi. Ille autē
noluit: sed abiit et misit eū in car-
cerem donec redderet debitum.
Videntes autē conserui eius q̄
fiebant: contristati sunt valde.
Et venerunt et narrauerunt do-
mino suo omnia que facta fue-
rant. Tūc vocauit illum domi-
nus suus: et ait illi. Serue ne-
quam: omne debitū dimisi tibi:
quoniā rogasti me. Nōne ergo
oportuit et te misereri conserui
tui: sicut et ego tui miserus suz.

Et iratus dominus eius tradidit
eum tortoribus: quo adu-
s redderet vniuersum debitum.
Sic et pater meus celestis fa-
ciat vobis si nō remiseritis vnus
quisq̄ fratri suo d̄ cordibus ves-
tris.

Imile est regnū ce-

loz hoi regi q̄ voluit rōnez po-
nere cū seruis suis) **Dñs. xvij.**
In p̄senti euangelio rāgunſ tria p̄cra. q̄
sunt **D**iseratio: **D**alignatio: et **L**asti-
gatio.

Quantū ad p̄mū literaliter tangit mi-
seratio magna dñi aduersus debitore ser-
uum: qui indutias petebat: et relaxatiōez
integras obtinuit. Est autē aduertendum q̄
dñs hortat⁹ fuerat discipulos suos vt sibi
ibi iniūce offensas remitterēt: vt eoz ora-
tiones essent exaudibiles: dicens, (Si duo
ex vob⁹ p̄senserint). i. idē senserint: p̄ vnū
mitatē et p̄cordiā: sup terrā de oī re quā
cūq̄ petierint: fiet illi a p̄e meo. Tūc autē
brūs Petr⁹ q̄siuit dicens. Dñe q̄nties peccā-
bit in me s̄t me⁹ et dimittā ei: vsq̄ septi-
es. Et r̄ndit dñs. Nō dico tibi vsq̄ septi-
es. sed vsq̄ septuagies septies. i. toties q̄
tōies peccabit: s̄m sc̄os. q̄ ponit ibi nūer⁹
desinat⁹ p̄ indefinito. Illi tñ duo nūer⁹
ri. i. septuagies et septies dupl̄ iungunt
vno mō p̄ aggregationē: vt vult Aug.
id est. lxxvij. vicibus. Alio mō p̄ multiplicā-
tionē: vt vult Hiero. multiplicando. i.
vnū aduerbiū p̄ aliō. i. q̄drigēs et nonagi-
ta vicibus: seu toties in die q̄nties vic̄ post
peccare. Sed ne dñs videret aliq̄d graue
nob̄ iniūisse i rāfreq̄nti remissioe s̄z chry.
adiecit pabolā i q̄ compat̄ paciētia dei ad
hūanā. Et iō adiecit s̄m Hiero. vt iuxta
p̄suetudiez syroz marie palestinoz loq̄ns
facili⁹ memorie cōmēdaret q̄d dixerat.

Dñs. xvij. Imile est regnū celozū. i. stat⁹ ecclie
militat⁹ seu ch̄ritat⁹ q̄ntū ad eū q̄ in ea
regnat (hoi regi) s̄m Remi. cū p̄ hoiez reg-
gē i reg⁹: eloz aliq̄n̄ sumat p̄. et ibi. Sile
ē regnū celoz hoi regi q̄ fec̄ nuptias s̄i suo
Aliq̄n̄ fili⁹. h̄ yterq̄ p̄t̄ intelligi: q̄ s̄ vn⁹
de⁹ q̄ cūca q̄ creant regit et gubnat. **h̄. xvij.**

iustitiam ponere cum servis suis) Sedz
 scdm Tho. 2. Orig. isti servi sunt placi, fm
 Remig. aut pnt esse oes homines. Exigit
 aut de ista ronez fm scdm Tho. qm imit
 tit aliqua tribulatione p pctis commissis. s.
 finis huius ronez qd in tribulatione incipit
 in iudicio psumabit. Et videt yelle scdm
 Tho. q tribulatio sit qm nuci? vocans ad
 rocinu faciendu cora do. i. cora ei? vicario
 q duplex e. s. p fessor 2 p pri? anin? apd que
 homo se accusat. (Et cu cepisset rationem
 ponere). i. examinare p sciaz: fm scdm Tho
 ma (oblat? est ei vn? q debebat decem milia
 talera). i. diabol? fm qsdā: vt refert Hie/
 ro. sed in te p rario e incopetes: qz diabo/
 lo no dimittunt peccata. Un ille seru? de
 bet decem milia talera: q est hō peccans in
 deu fm Chryf. vel committēs maiora cri/
 mina fm Hiero. vel transgrediēs decē le/
 gis pcepta fm Aug. Un ait de p bis dñi
 Quia lex in decē pceptis comēdat: ille de/
 bebat decem milia talerōz: p qd oia peccata
 significant q. s. ptra legē fuerint. Hec ille
 (Lū aut no hiet vnde redderet) Remi/
 gi? Hō sua volūrate 2 spōte peccans: suo
 conatu nullo mō surgere valet. Et no hz
 vnde reddat: qz nihil in se iuenit p qd se a
 pctis absoluat. Hec ille. (Iussit eum dñs
 venundari 2 vxore ei?) Sed q iure potuit
 iste rex vxorem vendere p debito mariti:
 Saluator em vt videt n ita loqret nisi cō/
 suerissent vēdi vxores. Et forte dici pos/
 set q antiq? viri qsi emebant vxores: vt
 patet de Jacob q p Rachel seruiuit an/
 nis septē in gelu 2 estuēt p se qnt eas vē/
 delat: marie qm no erāt pncipales sed q/
 si famule empirie. Nūc aut ppter femiaz
 abūdantiā 2 eaz fastidia 2 importūta/
 tes hñdi pōpas: ita viti vxores no emūt:
 qnto nec hie volūt nisi sint onuste auro
 et marit? ditiores (et filios 2 oia q habet
 bat: 2 reddi) Hic sūt due scōz expositio/
 nes. Prima e Remi. 2 Aug. 2 scdm Tho.
 q vxor pctōis est carnis voluptas vt cō/
 cupiscētia. Filij pō inde generati sūt mala
 opa Oia autē alia q hēbat sunt dei dona
 qv no est hñ vltus. Preciū aut q ista ven/
 dunt est ipa pena damnati. Iussit g dñs
 istū venūdari fm mēte istoz scōz: cū ius/
 sit vt traderet diabolo: penas p his oibz
 soluturus. Et nota q recte isti scī pet/
 nā vocāt pccū: qz p eā sit equalitas ei? qd
 deo p pctm subtractū ē. Qz em pctōz sub/
 traxit deo qntū in se fuit honorē: dū p pe/
 nā aufert ei qd suū erat: puta qes sensuz
 2 potētiā: sit eqūitas iusticie: vt patz per
 scdm Tho. in. iij. Alia ē expositio Hie/
 ro. talis. Iussit. i. pmitit iusto iudicio euz ven/
 nūdari. i. subdi diabolice p rari: ipm 2 vxo
 re ei? .i. malā qz cupiam: 2 filios. i. opa ma
 la: 2 oia q hēbat etiā spalia. Possū? aut
 addere terrā fundatā in victis Chryf. 2
 scdm Tho. q in pabolis n oportz oia serui
 tari. Nā oia filia sunt necessario dissim/
 lia. Debem? g pncipalr attendere ad id qd
 loqns intēdit. Intēdit aut cōis q sic rex
 spalis vult debitū suū: etiā subdit? no ha
 bet vñ soluat: iuber vt vēdant bona eius:
 Ita de? cū ei debem? penā paliqbz delict?
 vult q exoluam? eā in pccū vñ futurū: nec
 in hoc ē crudelis sed iust?. (Prociēs at
 seru? ille scū videret se in piculo vānatiōis
 (ad pedes ei?: rogabat eū dicēs. Patient/
 tiā habe in me 2 oia reddā tibi) Remi/
 gi? His p bis humilitatio 2 sacrificatio pctōz
 ostēdit: dū dicitur. In h pō q dicitur: pa/
 tiētā habe in me: vox expmit pctōis po/
 sciēt? tps vtuēdi 2 spaciū corrigēdi. Est at
 larga dei benignitas 2 clemētia erga pec/
 catores pversos: qm ipse sp est par? p ba/
 ptismū aut pniāz pctā dimittere. Hec il
 le. Un sequit? (Disert? aut dñs serui illi?
 dimisit eū: 2 debitū dimisit ei). i. relaxa/
 vit pene reatum. Chryf. Vide aut diuini
 amoris supabūdantiā. Petit seru? solius
 tps dilatiōem: ipse aut mar? eo qd petijt
 dedit dimissionē 2 cōcessionē totū mutui.
 Hec ille.

Moral? est h documētū: q ex q rōnem
 habem? reddere: teneam? bñ cōputū nrm
 et videam? qnter tractem? ea de qb hab/
 bem? reddere rōnez. Quattuor em bona
 de? nob cōmiser: de qb cōueniēdi sumus:
 animā. s. vt eā honorem? sic imaginē dei.
 corp?: vt mūdū fuem?. 2 spalia vt paup/
 bus dispētem?. et tps: vt bñ exponamus
 De pmo male reddēt rōne supbtū bona
 aie p supbiā pdidarūt. de scdo luxuriosi:
 de tertio auari. de qarto otiosi. Exigerūt
 etiā rō d bonis omisissis: 2 d mal? commissis.

Domica. XXII. post Trinitatis

Quātū ad scdm tāgīt malignatō z cru
delitas quā pseru^o exercuit i pseruū: cuz
dicit (Et egressus fuus ille) a facie dñi sui:
p relapsū z recidiuū i pcrā (inuenit) sta
tū post egressū fm Lbrj. q graui^o fu
it q̄ si post aliq̄ dies id egisset (vñ de cō
seruis suis q̄ debebat ei centuz denarios)
Iste debitor centū denarioz fm Lbrj.
est ille q̄ pcrā hoiem peccat: sicut ali^o dece
milū talētoz: z q̄ pcrā deū deliq̄t. Graui
ora em sunt pcrā cōmissa in deū z rōne p
sone vt ait z rōne suscepti bñficiū. Vñ ait
Fecit em nos esse z oīa p̄ nos opat^o est
Aīam rōnalē nobis inspirauit: filiū suūz
mīsit: celū nob apuit: z nos filios suos fec
Hūc q̄ si vnaq̄q̄ die moreremur p̄ illo
retribuērem^o et aliq̄d dignūz: Nequa q̄.
Sed h̄ rursum ad nrām vilitatē p̄tinet.
Nos autē ecōtrario in legibz ei^o offendī
mus: Hec ille. Scdm Remigium p̄o z
Diero. isti debitorz distinguunt fm ma
iōra z minora pcrā. Vñ ait Diero. Si q̄s
vestz cōmiserit adulteriū: homicidiū: ma
iōra crimina: decem milū talētoz rogāt de
bitū dimitti: si z ipse dimittat minora pec
cātibz. Hec ille. (Et tenēs suffocabat eū)
Remi. i. acrit infestabat vt vidētā ab eo ex
geret. Hec ille. Et vt de Dige. iō suffo
cabat: quia egressus erat a dño. s. p̄ pcrām.
Si em n̄ exisset nō suffocasset (Et p̄cides)
id est ante vel p̄ oculis cadens: p̄ p̄ntiam
(seruus ille rogabat eum dicēs. Patienti
am habe in me z omnia reddā tibi) id est
dimitte mihi offensam z satisfaciāz p̄ dā
mno vel iniuria. Sciēdū eē q̄ i pcrā
p̄ra. primū sunt duo: offensā. z dānū il
lātū in rebz v̄l honore v̄l p̄sona. Primūz
q̄libet tenet dimittere expellēdo de corde
suo odiū z irā tēdentē in Andictā iniustā
nō autē scdm. Vñ restituit^o hō ad amīcici
am nihilominus ad emendāz tenet. sicut
etiā z deus p̄cōrē post iustificatiōē ad
purgatōzū mittit vt soluat emendā st aī
nō soluerat: q̄ q̄ntū in se fuit dānū intulit
honori diuīo. Ille at noluit offensam re
mittere (sed abijt) magz exasp̄at^o fm Re
migū vt vindictā exigeret (z mīsit eū in
carcerē donec redderet debitū). i. vindictā
de illo sumpsit: fm Remi. Vñ q̄ i idē re
dit: fm scdm Tho. mīsit i. i. tribu

lacionē: z i angustiam deduxit aīam ei^o.
Et his at omibz apparet q̄ valde neq̄ z
mal^o fuerit iste in facto suo. Primo ex eo
q̄ statim tale qd egerit post susceptā mīse
ricordiā. Scdo qz circa pseruū. i. eius des
dñi fuit. Tertio qz p̄ cētū dñarijs. Quar
to qz acrit instetit suffocādo. Quito qz il
le p̄cidit z rogauit. Sexto qz totū debitū
exegit p̄ carceris tormentū

Qualiter ex isto inīq̄ suo qlibet des
bet exemplū ad sui informatiōē suscipere
quō debeam^o iugit reddere dño q̄ debet
mus. Si em rōe p̄cōrē iste tācū dicit do
multo maiōra nos debem^o p̄ pcrā com
missā: z susceptā ab eo bñficiā. ita q̄ fm
p̄hm deo nō possum^o p̄digne retribuere.
Ps. Quid retribuā dño p̄ oībz q̄ retribu
it mihi. Berni. Oī cognouisses q̄ multa
z q̄ multis debeas: videres q̄ nihil ē qd
facis. Primo debes cōtā totā vitā tuam
qz ipse p̄ tua posuit suā. Scdo exigit p̄e
rita pcrā: futurā vitā tuā: vt factas fruct^o
dignos p̄nie: z recogites oēs ānos tuos i
amaritudine aīe tue. Quid si tertū debis
torē ostēdā q̄ v̄dicet tibi eā: Puto q̄ des
derās glīam quā ocul^o nō vidit. Nōne ad
hāc emēdā te totū z q̄cunqz poteris dare
oprebit. z cū oīa cōpleueris dicēs: Nō sūt
p̄digne passioēs hui^o r̄p̄s ad futurā glīaz
q̄ reuelabit i nob. Quarto d̄bitōri debes
q̄ es: a q̄ totū habes: q̄ te fecit: z bñ fecit
z tibi cūcta mīstrat. Hec ille.

Quātū ad tertū tāgīt fuit neq̄ casti
gatio: cū dicit. Vidētes at pserut ei^o z c. i. s̄a
cū viri sine ecclia fm Aug. Isti em sicut
gaudet de bono ita de malo tristat. Mel
fm Remigū sunt angeli q̄ de talibz tri
stant. qd intelligendū est sane. Cū em an
geli dolētes de p̄cīs sint boni z nō mali.
sunt etiā beatiz p̄sequēter nec dolent nec
dolere possunt. sed tamē dicunt tristari:
qz vindictā appetūt zelo iusticie diuīe. v̄l
qz effectū faciūt tristari. Vñ sequit^o (Et ve
nerūt) nō corpe sed aīo: siue fuerit hoīes
siue angeli (z narrauerūt hec dño suo) in
q̄ntū sui cordis affectōes corā deo pdu
cūt: p̄cētēs vt iusticia fiat. Tūc vocauit
eū dñs su^o Remi. Vocauit qdē p̄ sniam
mort^o: z ab h̄ seculo migrē iussit. Hec ille
Et p̄mo approbat ei maliciā: cum sequit^o.

(Et ait illi. Serue neq̄). i. q̄ nō es iustus seu equ⁹. Sēdo bñficiū illatū dices. (De dbitū dimisit tibi: qm̄ tu rogasti me) n̄ relationēz dilationē. (Nōne ḡ optuit z te misereri serui tui: sicut z ego tui miseri sum) z n̄bil legit respōdissē. qz fm̄ Chry. I iudicio z post hāc vitā oē argumentū ex cursatiōis cessabit (Et irat⁹ dñs). i. appetit⁹ rēs vindictā seu volēs. Ira em̄ pprie ē sensitiu⁹ appetit⁹ vindictē. sed largi⁹ grā ip̄a volūtas vindictē dicit⁹ ira: z ista in deo ē Quāuis etiā fm̄ Remigiū dicit⁹ de ira: tus: qz facit effectū irati. i. punit. (Tract⁹ dicit cū tortorib⁹) Remigi⁹. Tortores autē dicunt demōēs: q̄ semp̄ pati sūt vt pditas aias suscipiāt: z in pena eterne dānatōis uersum debitū. Sed nunq̄ reddito debito euadet tortor⁹ man⁹. Ad h̄ d̄r q̄ nō fm̄ Chry. qz nunq̄ reddet tortū. Nā ill⁹ culpa p̄ qua q̄s in inferno punit semp̄ durabit: z seq̄ntē sp̄ durabit pena: vt p̄z p̄ s̄a/ctū Thomā. iiij. di. iiij. q. j. tertio. Vel fm̄ Remig. dicendū est q̄ nō exibat aliq̄n: q̄a q̄ vsq̄ hic accipit p̄ eterno. vñ semp̄ soluet z nunq̄ psoluet. Et redit h̄ in idē. S̄z nū qd̄ pctā q̄ pus huic fuerāt. dimissa redierūt. Uidet q̄ sic: qz d̄r Aug. de p̄bis dñi. Dicit deus dimittite z dimittet vobis. Si ego p̄or dimisi: dimittite vel postea. Nā si nō dimiseritis reuo cabo: z q̄qd̄ tibi dimiserā replicabo tibi. Hec ille. Itēz hic dicit q̄ iste seru⁹ coact⁹ ē reddere vniuersum debitū. s. pus dimissum. Ad h̄ d̄r ex doctrina scti Tho. iiij. pre. q. lxxvij. z iiij. dist. xxij. q̄ pctā dimissa redire per se q̄ns pctm̄ est necesse dicere: qz multe sanctorū auctoritates h̄ sonāt. Duo autē sūt in pctō. s. uersio ad bonū creatū: puta culpē delectationē: z auersio a deo. Ex hac autē pte inest peccati puatio gratie vel macla z reat⁹ pene. Claz est autē q̄ seq̄ns pctm̄ nō reiterat p̄mū q̄ntā est ex pte uersiois qz interdū p̄mū z seq̄ns sūt p̄traria: puta pdigalitas z auaricia: z sic siml̄ hō cōde/ret ad adq̄rendū habitū auaricie z habitū p̄trariū. i. pdigalitatē. Claz etiā ē q̄ seq̄ns reiterat p̄mū dimissū ex pte auersio/ nis: q̄ntū ad h̄ q̄ ē denuo iducere puatio nē grē z reatū pene. qz ista duo inueniūt i/

di mortali z sic intelligit illō: q̄ offēdit iyno fact⁹ est oim̄ reus. qz. ista duo sūt effect⁹ cōmunes oim̄ pctōz mortaliū. S̄z hoc ē dubiū: vtz reat⁹ pene z puatio gratie reit⁹ terent z redeāt p̄t eandē causam p̄t quā pus inerat. i. p̄ter pctm̄ dimissū. Et q̄ dam dicit q̄ sic: sed dicit⁹ eoz stare nō p̄t qz fm̄ opus hominis puta sequens pctm̄ irritū faceret opus dei: puta potem remissionem qd̄ est impossibile. Alij dicit q̄ deus nō remittit pctā ei quē scit postea peccaturū absolute: sed tm̄ sub p̄ditione. s. q̄ n̄ peccet decetero. sed z h̄ fallum est. Si em̄ talib⁹ sit remissio sub p̄ditione pendere i futuz. nō sit absolute: ḡ neq̄ cā remissionis. i. grā est absolute causa: z p̄n̄ grā nō causat remissionē sufficienter: qd̄ est hereticū Redeunt ḡ dimissa q̄ ad duo predicta fm̄ qd̄ tm̄ inq̄ntum. s. pctm̄ sequens p̄tinet p̄tualiter aliq̄ mō reatū pus dimissū. Gra/ ut⁹ em̄ est pctm̄ sequens: q̄ si nullū fuisset aut dimissū rōne ingratiudis. Ultra ad istam materiā p̄tinctia habes vbi s̄. S̄z ex his p̄z quō intelligēdus sit iste pass⁹. Iste em̄ seruus in inferno non punit sim/ pliciter p̄ pctis dimissis q̄ ad culpam z pene reatū: s̄z solum fm̄ qd̄ inq̄ntum illa grauius reddiderunt sequēs pctm̄. Sed qd̄ si alicui reciduat: erāt p̄ora pctā: dimissa q̄ dem q̄ ad culpā: nō autē q̄ ad torā penā. qz sc̄z adhuc tenebat ad penā. vt. x. intensiue z extēsiue vt. xx. q̄ vocet. a. Nunq̄d iste recidians z statim mortēs soluet. z in inferno vsq̄ ad. xx. solū. i. p̄tialiter. vel soluet. x. eternaliter. vel. a. sibi oim̄ remittit. S̄o/ lutio. Sctūs Tho. i. iiij. di. xxj. q. j. ar. ij. q. ij. i. corpe. q. sic dicit. In dānatōis nō p̄t aliq̄ q̄ culpa dimitti: nec aliq̄s reat⁹ tolli cū ce reant charitate q̄ quā z culpa purgat z reatus tollit. Et iō culpa venialis i eis sem/ p̄ manebit vt reat⁹ eius. Si etiā an pctm̄ mortale veniale dimissū fuisset q̄ntum ad culpā manēre reatu. z p̄t h̄ eternalt da/ mnati d̄ venialib⁹ punient. Hec ille. Et q̄ bus p̄z q̄ fm̄ mentē ei⁹ p̄t pene q̄ erat i/ tēsa vt. x. z tm̄ erat temporalis: reciduas eternaliter in inferno soluet. Distinctiōe aut. ij. q. j. ar. j. ad quintum: qd̄ dicit eum scribere op̄inōis: sed isti bene videāt q̄ ibi sctūs Tho. ponit duas responsiōes:

Domnica. xxiii. post trini.

quay p̄ma ē sua p̄formis p̄dict̄. sc̄ba p̄o
est alioꝝ q̄ tenet q̄ recidivās soluet. a. in
inferno t̄palr t̄m. quam doctor sanctus lz
non teneat: eam t̄m non reprobat: q̄ sustē/
tabilis est: et ipse eam ibi sustētar. Nec te
moueat q̄ ibi ponit dissimilitudinē inter. a. z
penam venialis. q̄ loquit de venali non
remisso q̄ ad culpā. Et p̄mū loquit̄ ex opti/
nitione eoꝝ q̄s ibi allegat (Sic z p̄r meus
celest̄s faciet vobis: nisi remiserit̄ vnusq̄
q̄s fratri suo de cordib; vestr̄s). i. non solū
apparēter: sed z cordialr. Hierony. Ideo
dñs addidit: de cordib; v̄ris. vt oēm simu/
lationē fidei pacis auferret. Hec ille.

Horat̄ q̄libet nostr̄z debet exēplo hu/
ius serui facilis esse ad veniā largiēdum.
q̄ et ob hoc saluator parabola dixit. Qui
ge. Vult docere nos dominus faciles eē
ad indulgēdū eis qui nocuerūt nob;: ma/
xime si satisfaciētes dēpcent veniam sibi
dari. Hec ille.

Dñica xxiiij. post Trinitat̄

Textus evāg. Mat. ca. xxij.

**Beutes pharisei: cōsi/
lium inierunt: vt cape/
rent Iesum in sermone**
Et mittunt ei discipulos suos
cum herodianis: dicentes. Ma/
gister: scimus quia verax es: et
viā dei in veritate doces: et nō
est tibi cura de aliquo. Non em̄
respicias p̄sonam hominū. Dic
ergo nobis: Quid tibi videtur
Licet cēsum dari cesari: an nō:
Cognita autem Iesus nequi/
tia eorum: ait. Quid me tenta/
ris hypocrite: Ostendite mihi
numisma census. At illi obtu/
lerunt ei denarium. Et ait illis
Iesus. Cuius est imago hec et
superscriptio: Dicunt ei: Cesa/
ris. Tunc ait illis. Reddite er/
go que sunt cesari; cesari: et que
sunt dei deo.

Beutes pharisei

consilium inierunt zc.) Matth.
xxij. In p̄senti euangēo tāgun/
tur tria puncta: que sunt Inuidiosa con/
sultatio. Inuidiosa interrogatio. z Glozi/
osa confutatio.

Quatū ad p̄mū litteralr sciendum est
q̄ tāgit inuidiosa p̄sultatio phariseoꝝ ad/
uersū ch̄m: cū d̄r (Abēutes) a p̄dicatōe
ch̄i in q̄ audierūt pabolā de nuptijs: z cō/
clusionē q̄ mlti s̄t vocati. s. iudei z gētilēs.
pauci p̄o electi. q̄ iudei fuerūt increduli. z
forte ista egre tulerūt (pharisei). i. q̄dā re/
ligiosi: dicti a phares q̄d ē diuisio. q̄ a re/
liq̄ p̄lo z habitu z p̄uersatiōe erāt distin/
cti Isti fuerūt magni ch̄i emulatores: q̄
eos p̄denabat sua sc̄ra cōuersatiōe z apta
p̄dicatiōe. Et etiā q̄ vt d̄r Ioseph^o erant
in magna p̄li estimatiōe: cū p̄mū aliq̄s
in p̄lo apparebat h̄is op̄inione sc̄ritatis
q̄ nō esset de sua secta: statim mordebant
inuidia. Vñ p̄secuti sunt Ioannē p̄mū vt
dictū est supra: deide ch̄m. (Cōsiliū inie/
rūt). s. cū herodianis fm Ebryf. q̄d hinc
pater. q̄ post s̄l cū illis miserūt discipulos
suos (vt capent iesum in fmōe) Tū q̄ i fa/
cto eū cape vel rep̄hēdere nō poterāt Tū
q̄ facili^o ē in p̄bo q̄s in ope cape. Et h̄ pa/
ter sic d̄r Ebryf. q̄ affectata malicia ali/
q̄n q̄dē p̄fundit: sed nō emēdat. q̄d dupli/
ci exēplo p̄bat. s. aq̄ currēt; cui si obturat
vn^o adit^o: statim aliū reperit. Sic z istoz
malicia in vno cōfusa viā altiam molit. et
exēplo ignis q̄ crescit ex additiōe lignoz.
Et sic anim^o malus q̄nto p̄ audiet^o ve/
ritatē: tanto plus etiā inflāmat ad malici
am. Et mittūt ei discipulos suos cum he/
rodianis dicētes) Isti herodiani fm ma/
gistrū hist. fuerūt milites herodis tetrar/
che. i. filij Herodis ascalonite: q̄ erat tūc
p̄ns in hierlm fm sc̄m Tho. cū ista q̄stio
fuerit facta ch̄o feria q̄tra añ passionē su
am. et de Herode legit q̄ venerat ad so/
lennitatē paschale. Vñ fm eundē fuerunt
milites Herodis ascalonite iam defuncti
Sc̄oz Hierony. p̄o Herode^o ascalonite
sub quo descriptio orbis facta est: fuit a
cesare constitutus rex z exactor tributi in
Iudeā. Fuerūt ergo fm cum isti herodia